

NONA - MECHELEN

Dirk Verstockt

(9)

STUK - LEUVEN

Sally De Kunst

(10)

An-Marie Lambrechts

(11)

TANZQUARTIER WIEN

Sigrid Gareis

(12)

THEATER DER WELT - STUTTART

Christine Peeters

(13)

VOORUIT - GENT

Barbara Raes

(14)

WP ZIMMER - ANTWERPEN

Barbara Van Lindt

(15)

AEROWAVES - LONDEN

ASSOCIATION OF PERFORMING ARTS PRESENTERS

BRUSSELS KUNSTENOVERLEG

CC BERCHEM

CONGO

EUROPA

GASTHUIS AMSTERDAM

HALLEN VAN SCHAARBEEK

HIPHOP-COMMUNITY EUROPA

INFORMAL EUROPEAN THEATRE MEETINGS - IETM

KANUTI GILDI SAAL - TALLINN

KLEIN OVERLEG

KUNSTENFESTIVALDESARTS - BRUSSEL

LIMELIGHT - KORTRIJK

NADINE - BRUSSEL

NETWERK - AALST

NIEUWPOORTTHEATER - GENT

RAMMALLAH

SPRINGDANCE - UTRECHT

SZENE - SALZBURG

TEATERGARASJEN - BERGEN

THEATRE NATIONAL - BRUSSEL

5

15

9

5

8

5

6

13

5

14

5

2

14

15

15

9

2

1

15

5

10

3

15

3

14

5

4

7

4

10

8

3

5

1

1

9

1

8

8

15

7

8

7

9

5

Ik wil een programma opbouwen dat breder en uitgebreider is dan één discipline of artistieke stroming.

Ik zoek mensen die uit die Westeuropese theater- en danscanon durven breken.

In de jaren 70 en 80 gingen de kunstorganisaties maar ook de kunstenaars zelf er tegenaan 'against all odds'.

In de programmering proberen we zo veel mogelijk de scheiding tussen de genres op te heffen.

In eerste instantie omdat sommige dingen niet konden gezegd worden, vanuit politieke, sociale of religieuze taboes.

In mijn programmering kies ik voor kunst die niet naturalistisch is: geen afspiegeling van de werkelijkheid, maar de creator van een eigen realiteit.

It has to reflect contemporariness, so that I can somehow recognize how it relates to topical issues of the present-day, bearing connections with the diverse aspects of society, everyday politics, current art world developments, like a political/cultural feuilleton in the newspaper, 'awareness of the moment'.

It is true that there's no precise label/word/term for the so-called 'innovative, transdisciplinary and contemporary works' in the field of performing arts.

Je kan nooit buiten een samenleving staan als kunstenaar. Daarbinnen moet je je positioneren.

Je programmeert met het oog op een overzicht van het landschap, en je probeert aanvullend te reageren op de andere huizen.

Kunst maakt deel uit van de cultuurindustrie, waarin producten worden ontwikkeld.

Maar elke keuze is ook gebaseerd op een goede verstandhouding met de artiest.

Maar ik programmeer niet alleen wat makkelijk ligt, ik ga op zoek naar kunst die het landschap mogelijk zal gaan sturen, en die makers biedt je de best mogelijke context, en het juiste publiek.

Maar ik zoek wel naar kunstenaars met een eigen taal.

Maar soms is het wel belangrijk om ook kunstenaars met andere internationale invloeden over de vloer te krijgen.

Mijn artistieke keuzes zijn gebaseerd op heel veel kijken.

Mijn artistieke keuzes zijn gebaseerd op verwondering, ik denk nog vaak als een doorsnee kijker: als ik het straf vind, dan zal dat voor de toeschouwer waarschijnlijk ook zo zijn.

Mijn keuze komt voort uit een fascinatie voor het snijvlak tussen kunst en populaire cultuur.

Mijn keuzes zijn niet noodzakelijk innovatief.

Mijn programmering resulteert ook uit een analyse van het landschap en wat daarbinnen al bestaat.

Niet noodzakelijk tegenover de hele sector en zijn geschiedenis, maar minstens vernieuwend ten opzichte van zichzelf.

Niet noodzakelijk vanuit het medium van de dans zelf, maar mogelijk vanuit heel andere invalshoeken.

Omdat zij een ander soort poëtica hanteren (bijvoorbeeld Bomba Suicida), en bijgevolg in staat zijn om de toeschouwer een andere kijk te geven op het medium waar zij mee werken.

Op dit moment betekent dat kiezen voor mensen die hun medium in vraag stellen, de generatie van conceptuele choreografen die de dans bevragen.

Tegelijkertijd is het belangrijk om complementair te zijn aan de rest van de sector.

Termen als 'gevestigd', 'mainstream' of 'experimenteel' zijn absoluut niet inzichtelijk.

That which triggers my perception, challenges my own thinking about the medium and looking at the world.

Traditioneel is een gezelschap gebaseerd op een groep acteurs die een jaarcontract krijgen aangeboden en die ten dienste staan van het parcours van een artistiek directeur.

Two aspects about rethinking the medium (dance): 1) its relationship with the tradition and 2) the philosophical aspect of rethinking bodies, movement, human beings.

Voor mij heeft mijn keuze voor artiesten te maken met een fascinatie voor hun onderzoek, en dat hangt dan toch weer samen met het gevoel dat ze iets nieuws aan het ontwikkelen zijn.

Voor West-europa en Amerika is het einde van de kunst aangebroken, omdat de metaforiserende kracht van de kunst op dit moment overbodig is geworden.

Wanneer dit soort broze werk in de verkeerde omstandigheden wordt gezet, kan dit rampzalig zijn voor de artiest.

Wat ik wil doen is de gevestigde codes opheffen en ogenschijnlijke tegenstellingen problematiseren.

Wat mij interesseert is hoe de beelden waar we dag in dag uit onreflexief mee omgaan, eigenlijk werken.

Wat mij ook interesseert zijn kunstenaars die verleid worden door de vragen die in hun eigen materiaal opduiken, en waarbij je ziet dat die vragen vast lopen in de voorstelling, als een paradox die niet wordt overwonnen.

Wat wij proberen te doen is ons verzetten tegen die dweperige schoonheidszucht, en voor makers kiezen met een derailende, afwijkende esthetica.

Wat zie je, hoe functioneert je kijken?

We hebben ons vrij gevochten van taboes, we zijn mensen met twee voeten in de aarde.

We zijn in de 21ste eeuw, in een club van verstandige mensen, die niet meer geloven in God, of toch niet in deze contreien.

We zitten in een regio met een enorme artistieke rijkdom, met heel wat internationaal gerenommeerde kunstenaars, zowat de thuisbasis van de west-europese theater- en danscanon.

Wij kiezen voor een andere aanpak.

Wij kunnen op dit moment veel efficiënter informatie doorspelen.

Wij willen graag het onderscheid tussen de artistieke leiding en het gezelschap opheffen.

Wij zijn de agent provocateur die een stem naar voren schuift, maar soms nemen we ook eerder een afwachtende houding aan.

Ze vormen onderdelen van éénzelfde schuivende schaal van aanspraken die 'moeilijke' van 'makkelijke' kunst scheiden en zeer ten onrechte met kwaliteitsoordelen worden verbonden.